

ZÁHONYI VASUTAS

II. évfolyam, 36. szám

2013. január 28.

Szabadságainkról

Azt már január elsején tudtuk, hogy az „évi rendes” nagyon kevés, de tavaly is így volt, ezért jól viseljük. Azt meg kimondottan szeretjük, amikor reggel arra ébredünk, hogy szabin vagyunk, és fordulhatunk még egyet-kettőt, ki erre, ki ahhoz. Aztán jön a hidegzuhany, amikor szembesülnünk kell azzal, hogy vésszesen foggy, de ez is így volt tavaly, ezért ettől sem megyünk a Tiszának. Más kérdés, hogy idén sok kollégának okozhat fejtörést nyomon követni, hogy miként számolják ki menet közben a szabadságait. Persze, nem feltétlenül azt, ami volt, hanem azt, ami még van.

Több variáns létezik, kezdjük a legegyszerűbbel. Az a vasutas, akinek az „állam mostohagyermeké” cím jutott osztályrészül, tehát a heti munkaidőkerete kötelezően negyven óra, ráadásul állandó nappalos munkaidő-beosztásban dolgozik, annak idén is egy nap egy szabi az alaphelyzet. Mert mostanság nyolc óra munkaidő ér egy szabadságot, és az említett kollégának pont ennyi a napi munkaideje. Tehát egy szolgálat egy szabi, és a nyilvántartásban nyolc órát vonnak le az évi szabadságából.

Hoppá, mi az, hogy nyolc órát vonnak le, és miből? – kérdezi a lazítani vágyó kolléga. Szóval az a helyzet, hogy mi ugyan napokhoz voltunk, vagyunk szokva, de újabban az a divat, hogy a szabadságunkat órában is, és főleg órában kell nyilván tartani. Ez, ha nem vagyunk már szemtelenül fiatalok, azt jelenti, hogy a maximummal számolva évi harminc nap szabi esetén harmincszor nyolc, tehát potom kettőszáznegyven óra. Ez már csak így van, és így lesz, érdemes hozzászokni, feltéve, ha egész évben dolgozunk nem pedig betegeskedünk mondjuk harminc napnál többet. Tehát a humánusunk, ha mondjuk ma reggel, mert mégis csak hétfő van, elálmosodtunk idegességünkben, amit már tizenöt napja láttunk előre, kerek nyolc órát von le a szabadságunkból, tehát nála kettőszáznegyven, mínusz nyolc óra szabink maradt a hátralévőre, vagyis kettőszázharminckettő óra. Itt minden sima, mert órában és napban számolva is van még cirka huszonkilenc szabija ennek a békés nyugdíjról álmódó vasutasnak.

De van ettől cifrább helyzet is. Mert sok kollégánk a jól ismert négyműszakos munkarendben dolgozik, tehát szolgálatonként tizenkét órát nyom le csont nélkül. Aztán egy reggel arra

ébred, hogy a kedves anyósának halaszthatatlan intézni valója akadt, ezért kénytelen-kelletlen szabíért folyamodik a még kedvesebb vezénylőjéhez. Ő tolerálja gondját, és megadja az egyetlen szolgálatra kért szabadságot, az anyós örül, a vő nem annyira, de mit tesz ilyenkor a vezénylő? Hát bekarcolja a halandónak a tizenkét óra szabadságot, és ügyesen le is vonja a rendszer az évi keretből. Tehát kétszáznegyven mínusz tizenkét óra, azaz kétszázhuszonnyolc óra szabi maradt. Na, ekkor áll meg az ütő a vasutas lábujjában, mert a nap ugye nem óra. De azt azért sejtí, hogy órára váltható, és nem is olyan rossz, hiszen pont annyival csökkent a szabija, amennyit távol volt a munkahelyétől.

No de, ha már így belejöttünk, gondoljunk azokra is, akik édes gyermekei államunknak – lásd még magánszektor – és képesek mondjuk napi hét egész négy tized órányi munka után hazáig szaladni. Légyen, mondja a törvény, de mit szólnak ehhez az elszámolók? Hát azt, hogy hét egész négy tized órával csökkent az évi szabadságuk, és kész, a végén minden egyenesbe jön. Sőt, akár jobb is, mint a régi rendszer, hiszen

Szabadság

pont annyival foggy a sanyarúbb hétfőkre jutó óra, amennyit szerényebb hétvége után dolgoznának. Már csak egy bökkenő maradt, mi van akkor, ha a vezénylőnk fütyül arra, hogy mit szeretne az anyós, és a havi vezénylésben besegít a szabadságunk beosztásába? Mondjuk, az egyszerűség kedvéért pont egy nap szabit tervezett, és mi tizenkét órát dolgozunk egy szolgálatban. Na, itt megint megáll az ütő, de most a humánusok és vezénylők lábujjában, mert tervezett szabi esetén mindenképpen nyolc órát kell elszámolni. Így viszont nyomban keletkezik négy óra hiányunk, márpedig az tilos! Hasonló a helyzet a napi nyolc óránál rövidebb munkaidővel küzdő kollégáknál is. A követendő eljárásról még vitáznak a jogtudorai, és ők sem értik, mire jó a cifraszűr, ha a cifra mindenkinek árt. De reméljük, mire a bért számolják, szép kerek órákra jutnak majd, és a szabi is elmegy, meg a vasutas órája is megmarad a fizetésével együtt.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Teliholdas jókedvvel

Ugyan tegnap óta tele fényvel ragyog a Hold, de a farkasüvöltés mifelénk elmaradt, legfeljebb egy-két nosztalgizáló kutya emlékezik éjjel a származására. Mi, emberek már alig figyelünk fel a jelenségre, inkább csak azok, akiknek gyakran kell például sötétben vágányok között bóklászniuk, és rácsodálkoznak, hogy milyen messziről meglátni a főnököt. Pedig égi kísérőnk nem csak a bolygónkra, de testünkre és lelkünkre, mindennapi viselkedésünkre is hatással van. Teliholdkor talán a legjobban, és

kellően ellentmondásosan ahhoz, hogy nehezen tudjunk kiigazodni magunkon, és a körülöttünk élőkön.

Lehetne Telehold is, de a lényeg inkább a hatásain van, melynek talán legékesebb példa a lányok, asszonyok biológiája, mely alaphelyzetben a holdhónap huszonnyolc napjához igazodik. Amikor pedig tele van fényvel bolygónk bolygója, mint mostanság, megnő az esélye annak is, hogy a hölgyek hamarosan anyává lehessenek. Ha mégsem így alakul, abban már nem a Hold lesz a ludas, és persze olyankor is lehet örülni, kinek-kinek szándéka szerint.

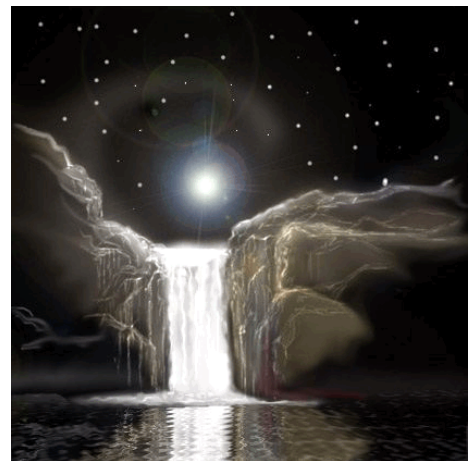
Ezeken a fényes éjszéken gyakori, hogy rosszul alszunk, és még rosszabbul ébredünk, anélkül, hogy tudnánk az okát. Ilyenkor úgy érezzük, el van rontva a napunk, és valóban nehezen változik a helyzet. Jó, ha van, aki türelemmel lesz irántunk, no meg az sem árt, ha el tudjuk fogadni morgós kedvünkben is a segítséget. Ez lehet pár kedves szó, kicsi segítség a munkánkban, netán egy váratlan, de jó hangulatúra sikeredett telefonbeszélgetés. A segítség lehet, hogy nem is tudja, jót tett-e, vagy sem, de már az fél siker, ha morogva is megérezzük a jó szándékot.

Biztosan embere válogatja, van-e rá hatással a Hold, nekem például a munka az mindig munka, amit meg nem annak érzek, azzal máskor is elboldogulok. Mindenesetre úgy tartják a hozzáértők, hogy ilyenkor érdemes a vasutasnak is kemény fába vágni a fejszéjét, már ha van neki, persze. Mert állítólag Telihold idején csúcsteljesítményekre vagyunk képesek, akár fával, akár fejszével, de még a fejünkkel is. Például ez az időszak kedvez az önmegvalósítás terén, úgyhogy tessék

belevágni, de csak óvatosan, nehogy elrepüljön a fejsze, vagy a nyele.

Történhetnek ilyenkor rossz dolgok velünk azon kívül is, hogy dologra adnánk a fejünket, mert az ezüstösen csillogó bolygónak negatív hatásai is vannak, főleg, ha tele van: Jó, ha vigyázunk magunkra, meg másokra, mert a rossz emberek is aktívabbak ilyenkor, és ha nem figyelünk, akár bűncselekmény áldozatává is válhatunk. Mondhatnánk, akkor inkább a munka, de azért nem célszerű azt sem elkapkodni, kevesek szerencséje, hogy reggelre a fejszénk nyelét Bözsi-utalványra cserélnék a fényes Hold láttán.

Örökké azért a Telihold sem tart, mert hamar megunja a csillogást, és pár nap múltán azt vesszük majd észre, hogy egyre kisebbé válik ökelme, mígnem csupán egy kiflit találunk a csillagok között.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-377-6873, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

De elkeseredni most sem érdemes, mert huszonnyolc nap nem a világ, és újra lámpás nélkül bolyonghatunk az élet sűrűjében. Közben még az Újholddal is találkozunk, ami az újjáéledés lehetőségét adja meg számunkra, tehát a következő csillogásig akár újra kezdhethetünk bármit, amit most még hibásnak, elrontottnak vélünk. Mindezt négyhetenként ismételhetjük, tehát jó kedvre fel, legközelebb még az éjszakás is többet alszik!

Dolhai József

HUMORSAROK

BOSSZANTÓ

A Magyarországon tanuló arab diák levelet ír szüleinek: "Drága szüleim! Tudatom veletek, hogy jól érzem magam és a tanulmányaim is rendben haladnak. Egyetlen dolog zavar csak, mégpedig az, hogy míg én Audival járok az egyetemre, addig a társaim és a tanárain busszal közlekednek. Csókol fiatok."

A szülők válasza hamar megérkezik: "Drága Fiunk. Tudnod kell, hogy számunkra semmi sem fontosabb, mint a Te boldogságod, ezért holnap küldjük a buszt" ...

LEBUKÁS

Négy férfi beszélget. Azt mondja az első:

– Én a feleségemet havonta egyszer teszem a magamévá.

Mire a második:

– Én havonta kétszer.

Erre megszólal a harmadik is:

– Én hetente egyszer.

Kisvártatva megszólal a negyedik férfi:

– Én hetente kétszer.

Kis csönd, majd az első férfi megszólítja a negyediket:

– Hééé, neked nincs is feleséged!

Mire a negyedik:

– Jaj, bocs, azt hittem, a tiedről van szó.....

Balogh Attila